

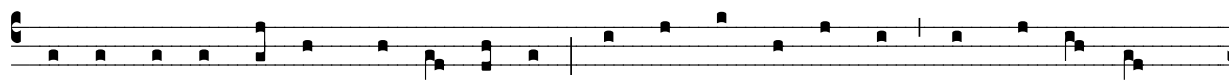
Húsvétvasárnap

Feltámadási körmenet

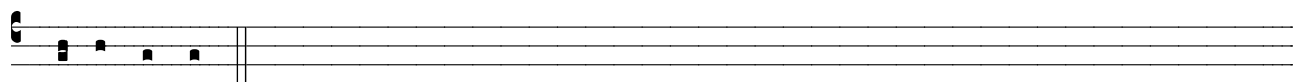
Az előre meghatározott időpontban mindannyian a szentsírnál gyülekeznek, amelynek kapuja zárva van. Közben érkezik a menet, amelyet a három kenetvivő asszony vezet, utánuk a pap, végül a segédkezők a következő rendben:

tömjénező, keresztvivő, két akolitus gyertyákkal, a többi segédkező.

Amint az asszonyok, a pap és a segédkezők a szentsírhoz érkeznek a kar éneklí az Et mane kezdetű antifónát, majd a pap éneklí az Exurge, quare obdormis kezdetű antifónát úgy, ahogy a Graduale Romanum, vagy az annak megfelelő könnyített dallamú (magyar nyelvű) változat hozza, majd következik a misztériumjáték Quem quaeritis kezdettel, amit azonnal a feltámadás meghirdetése követ és az ünnepélyes vonulás a templomba.

A hét első napján ko-ra reggel, kimentek a sírhoz napkelte-kor,

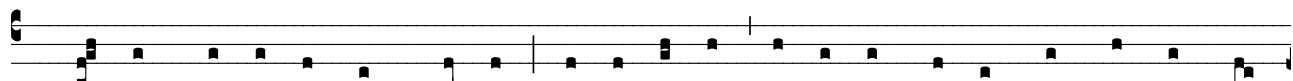

al-le-lu-ja.

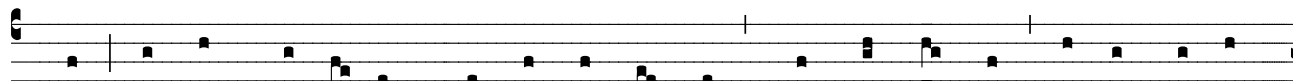
Ezt követően a pap éneklí:

Kelj fel, mi-ért alszol, Uram, kelj fel, és ne taszíts el mindö-rökre!

Mi-ért fordítod el arcodat? El-fe-leded ínségünket és gyötrel-me-in-

ket? A föld po-rá-ba a-lázták lelkünket. Kelj fel, U-ram, si-ess se-gít-

sé-günkre, és ments meg min-ket!

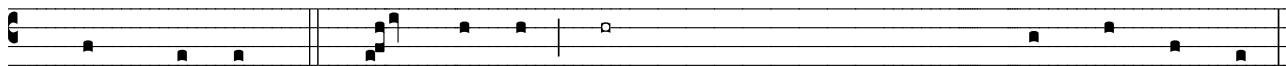
Kinyílik a szentsír kapuja, és a két angyal megáll a sír bejáratánál.

Kérdik az angyalok:

az asszonyok válaszolnak:

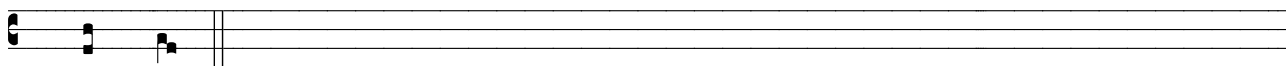
Kit ke-restek a sírban, Krisztustisztelők? *Ṛ.* A Názáreti Jézust, ó
ismét az angyalok:

mennyla-kók! *Ṛ.* Nincsen itt. Feltámadt, amint előre megmondot-ta.
a kar válaszol:

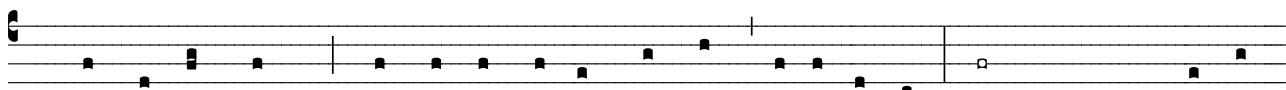

Menjetek és hirdessé-tek, hogy fel-támadt. *Ṛ.* Alle-lu-ja! Feltámadt

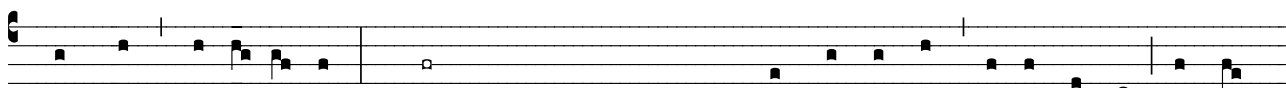

Krisztus!

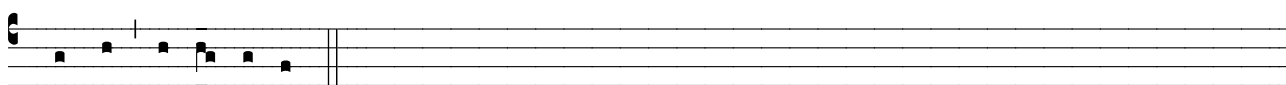
Ezt követően a pap belép a szentsírba, előhozza a feldíszített körmeneti keresztet, és énekl:

Ṛ. Feltámadtam! *Ṛ.* és újból veled vagyok, alle-lu-ja. Reám tetted a ke-

ze-det, alle-lu-ja. Csodálatos előttem a te tudá-sod, alle-lu-ja, al-le-

lu-ja, alle-lu-ja.

Ezt követően átadja a keresztet a keresztvivőnek, tömjént helyez a füstölőbe, majd elindul a menet. Közben énekeljük:

H 88

1. Krisztus feltámadott! Halljátok meg, asszonyok,
Kik kenetet hoztatok, többé már ne sírjatok! Feltámadt Krisztus!
2. Krisztus feltámadott! Új csodákat halljatok!
Péter, János fussatok! Üres a sír, nincsen ott! Feltámadt Krisztus!

3. Krisztus feltámadott! Szûnjetek már, bánatok!

Ti is nyomán járjatok! Feltámadást várjatok! Feltámadt Krisztus!

4. Krisztus feltámadott, halál fején tapodott,

Égbe utat mutatott. Tudom, hogy feltámadok! Feltámadt Krisztus!

H 87

1. Föltámadt Krisztus e napon, Alleluja! Hála legyen az Istennek.

2. Hogy minden ember vigadjon. – Alleluja! stb.

3. Értünk halált ki szenvedett, – Alleluja! stb.

4. S megváltott minden lelkeket. – Alleluja! stb.

5. Mennek a szent nők sírjához, – Alleluja! stb.

6. Kenetet visznek Krisztushoz. – Alleluja! stb.

7. Fényes szép angyalt látnak ott, – Alleluja! stb.

8. S hallanak boldog szózatot. – Alleluja! stb.

9. Ti félénk asszony-emberek, – Alleluja! stb.

10. Galileába menjete. – Alleluja! stb.

11. Tudják meg az apostolok, – Alleluja! stb.

12. Hogy az Úr él s feltámadott. – Alleluja! stb.

13. Megjelent ō szent Anyjának, – Alleluja! stb.

14. Kesergő szent Magdolnának. – Alleluja! stb.

15. Megjelent aztán Péternek, – Alleluja! stb.

16. Megjelent majd a híveknek. – Alleluja! stb.

17. Húsvéti boldog lélekkel, – Alleluja! stb.

18. Dicsérjük Istent énekkel. – Alleluja! stb.

19. Dicsőség Szentháromságnak, – Alleluja! stb.

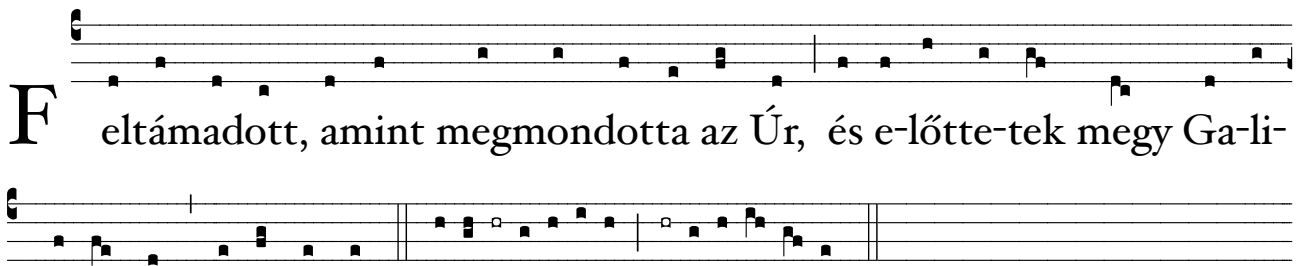
20. Adjunk ma hálát Urunknak. – Alleluja! stb

A templom ajtajához érve a pap éneklí, a kar válaszol, majd a kereszttel a pap kopog a templom ajtaján, mindezt háromszor és mindig emelkedő hangon:

Ÿ. Békesség veletek, én vagyok, alle-lu-ja! Ŕ. Ne féljete! Alle-lu-ja!

A harmadik kopogás után feltáruľnak a templom kapui és felcsendűľ az Introitus úgy, ahogy a Graduale Romanumban található, vagy az alábbi antifónák közül valamelyik:

le-á- ba, alle-lu-ja.

Zsolt 138

Ÿ. 1. Uram, te megvizsgálasz, és jól *ismer*sz engem, * tudod, ha leülök *vagy* ha *fölkelek*.

2. Messziről ismered *gondolataim*at, * szemmel tartod *jártomat-keltemet*. *Ant.* Feltámadott

3. Jól látod minden *utam*at, † hiszen szavam még el sem éri nyelvemet, * íme, te már jól *ismered*, Uram.

4. Minden oldalról *körülfogtál*, * és kezedet *rajtam nyugtatod*. *Ant.* Feltámadott

5. Csodálatos ezt tudnom, * oly magasztos, hogy *fel* sem *foghatom*.

6. Egész *bensőmet* te alkottad, * anyám méhében te *szóttél egybe engem*. *Ant.* Feltámadott

7. Magasztallak, hogy oly csodásan *alkottál*; † csodálatos *minden műved*, * *lelkem* jól *tudja* ezt.

8. Gondolataid, Uram, mily *mélység*esek, * és gazdagságuk *mily mérhetetlen*! *Ant.* Feltámadott

Amíg tart az oltár tömjénezése és a nép elfoglalja a helyét a templomban énekeljük:

H 85

1. Örvendjete^k angyalok! Jézusunk feltámadott és a lelkünk meglelé ösvényét a menny felé! Alleluja, alleluja.

2. Dicsőítsük az Atyát, Ki szent Fiát adta át: hogy a mennynek nyerje meg a bűn tépte lelkeket: Alleluja, alleluja.

A válaszos zsoltár válasza:

Ezt a napot az Úristen adta: * örvendjünk és **vigadjunk** rajta.

A Szentleckét követően a húsvéti szekvenciát helyettesítendő:

H 86

1. Dicsőség, szent áldás, tisztesség
a föltámadt Úrnak, húsvéti Báránynak,
dicsőség, szent áldás tisztesség.
2. A halál és élet harcra szállt.
Meghallván az élet a halálon Úr lett.
A halál és élet harcra szállt.
3. Mit láttál, szent asszony a sírnál?
Sírnak ürességét, Krisztus dicsőségét?
Mit láttál, szent asszony a sírnál?
4. Fényes nap! Úradta ékes nap!
Isten adta nekünk, azért örvendezzünk.
Fényes nap! Úradta ékes nap!

Felajánlási ének

H 85

5. Bort és fehér kenyeret ajánlunk föl Teneked
fogadd véle, Istenünk, néked szentelt életünk.
Alleluja, alleluja.
6. Szent vagy, szent vagy Jézusunk, kősírodhoz elfutunk
s angyaliddal teneked zengünk boldog éneket,
alleluja, alleluja!
8. Jöjj szívünbe szent kenyér, akit elménk fel nem ér,
adj szívünknek új erőt, ha lankad a vég előtt.
alleluja, alleluja!

Áldozási énekek

H 90

1. Örvendetes napunk támadt, Jézus Krisztus mert feltámadt.
örvendjünk, vigadjunk, vígan mind most mondjunk: Alle-, alleluját!
2. Szent asszonyok a kősírhoz visznek fűszert holt Krisztushoz,
szívük elfogódott, Uruk hogy ott nem volt. Alle-, alleluja!
3. Fájdalmuk nagy örömmé vált, fényes angyal eléjük állt:
Jézusról hirdeti, hogy sír már nem fedi. Alle-, alleluja!

4. Urunkat ha látni vágytok ti és a hű tanítványok,
Galileában vár, feltámadt, nincs itt már! Alle-, alleluja!
5. Jézust hogy ők megtalálták, szavait is meghallották:
hívek ne féljeteK, békesség véletek! Alle-, alleluja!

H 280B

1. Győzelemről énekeljen Napkelet és Napnyugat,
Millió szív összecseengjen, magasztalja az Urat!
Krisztus újra földre szállott, vándorlásunk társa lett;
Mert szerette a világot, kenyérszínbe rejtezett.
Krisztus, kenyér s bor színében, Úr s király a föld felett:
Forrassz eggyé békességben minden népet s nemzetet!
2. Egykor értünk testet öltött, kisgyermekként jött közénk;
A keresztfán vére ömlött váltságunknak béreként.
Most az oltár Golgotáján újra itt a drága vér,
Áldozat az Isten-Bárány, Krisztus teste a kenyér.
Krisztus, kenyér s bor színében, Úr s király a föld felett:
Forrassz eggyé békességben minden népet s nemzetet!
3. Zúgjon hát a hálaének, szálljon völgyön, tengeren:
A szeretet Istenének dicsőség és üdv legyen!
Az egész föld legyen oltár, virág rajta a szívünk,
Minden dalunk zengő zsoltár, tömjénillat a hitünk!
Krisztus, kenyér s bor színében, Úr s király a föld felett:
Forrassz eggyé békességben minden népet s nemzetet!
4. István király árva népe, te is hajtsd meg homlokod,
Borulj térdre, szórd elébe minden gondod, bánatod!
A kereszt volt ezer éven reménységed oszlopa:
Most is Krisztus jele legyen jobb jövődnek záloga!
Krisztus, kenyér s bor színében, Úr s király a föld felett:
Forrassz eggyé békességben minden népet s nemzetet!

Szentmise végén

H 205

1. Mennynek Királyné asszonya, örülj, szép Szűz, alleluja!
Mert kit méhedben hordozni méltó voltál, alleluja!
2. Amint megmondotta vala, föltámadott, alleluja!
Imádd Istent, hogy lemossa bűneinket, alleluja!